

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **A. F.**, bývajúceho v L., zastúpeného v dovolacom konaní JUDr. Luciou Sklenárovou, advokátkou so sídlom v Žiari nad Hronom, Ul. SNP č. 94, proti odporcovi **J. F.**, bývajúcemu v B.B., **o neúplnom návrhu na obnovu konania**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp.zn. 5 C 252/2009, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp.zn. 14 Co 450/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením zo dňa 7. júla 2010 č.k. 5 C 252/2009-27 odmietol podanie navrhovateľa, ktoré by svojím obsahom mohlo byť návrhom na začatie konania, keď mal za to, že z neúplného podania vyplývala iba skutočnosť, že navrhovateľ sa mienil zrejme domáhať obnovy konania. Súd navrhovateľa vyzval uznesením č.k. 5 C 252/2009-7 zo dňa 20. novembra 2009 na doplnenie podania. Na toto uznesenie reagoval navrhovateľ podaním označeným ako oznámenie k veci 5 C 252/2009-7, avšak nedostatky svojho podania neodstránil. Požiadal súčasne o predĺženie lehoty až do doby poučenia navrhovateľa zo strany súdu, či má nárok na svoje zastupovanie ustanoveným advokátom. Súd navrhovateľovi zástupcu uznesením zo dňa 1. februára 2010 č.k. 5 C 252/2009-15, ktoré potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 27. apríla 2010 č.k. 14Co 81/2010, neustanovil. Navrhovateľ svoje podanie do rozhodnutia súdu prvého stupňa nedoplnil o potrebné náležitosti tak, aby súd mohol vo veci konať.

Uvedené uznesenie súdu prvého stupňa napadol navrhovateľ odvolaním a žiadal ho zrušiť ako nepreskúmateľné z dôvodu, že v ňom absentuje odôvodnenie, súčasne v ňom uviedol, že podáva nový návrh na určenie vyživovacej povinnosti a za odporcu označil J. F., bytom v B., súčasne žiadal o postúpenie „trestného činu prokuratúre a polícii pod hrozbou trestného oznámenia na nekonajúceho sudcu“ a ďalšie nároky.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 28. marca 2011 sp.zn. 14 Co 71/2011 uznesenie okresného súdu potvrdil. Odvolací súd zhodne s prvostupňovým súdom mal za to, že podanie navrhovateľa (doručené súdu 28. októbra 2009 označené ako „všetky opravné prostr., odvolanie, trest ozn...“) nespĺňalo náležitosti riadneho návrhu na začatie konania – návrhu na obnovu konania, a preto súd postupom podľa § 43 O.s.p. vyzval navrhovateľa na doplnenie svojho podania, poučil ho o tom, ako má toto doplnenie urobiť a upozornil ho aj na dôsledky nespĺnenia výzvy, podľa ktorého, ak nebudú nedostatky odstránené, súd podanie, ktoré by inak mohlo byť návrhom na začatie konania (v tomto prípade návrhom na obnovu konania) odmietne. Pretože, napriek výzve s riadnym poučením aj upozornením na následky nespĺnenia výzvy, navrhovateľ svoje podanie riadne nedoplnil, postupoval prvostupňový súd správne, keď toto podanie odmietol. Podľa § 43 ods. 2 veta druhá O.s.p. ak bolo podanie doplnené alebo opravené v celom rozsahu v súlade s uznesením podľa ods. 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže podľa § 210a rozhodnúť súd, ktorý ho vydal. Zákonná sudkyňa sa k podanému odvolaniu vyjadrila tak, že odvolaniu navrhovateľa proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka zo dňa 7. júla 2010 č.k. 5 C 252/2009-27 nemieni vyhovieť a vec predložila odvolaciemu súdu. Odvolací súd konštatoval, že ani v odvolaní proti napadnutému uzneseniu navrhovateľ neodstránil vady pôvodného podania tak, ako bol na to vyzvaný uvedenou výzvou. Podanie navrhovateľa zostalo nejasné, nezrozumiteľné a neurčité, a preto o ňom nebolo možné konať. Správne preto rozhodol prvostupňový súd, keď toto podanie odmietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie, v ktorom uviedol, že v konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., keď trval na tom, že návrh, vrátane doplnení, ktoré podal na súd, sú postačujúce, a je z nich zrejmé, voči ktorému rozhodnutiu smeruje a z akých dôvodov toto rozhodnutie napáda. Žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca sa k dovolaniu písomne vyjadril, uviedol, že nie sú dané dôvody pre dovolanie, a preto ho navrhol odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolateľom napadnuté uznesenie nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jeho dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. treba zdôrazniť, že z hľadiska § 237 O.s.p. nie je relevantné tvrdenie dovolateľa o existencii vady uvedenej v tomto ustanovení, ale len zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto vade skutočne došlo.

Navrhovateľ procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Navrhovateľ tvrdí, že v predmetnom konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., keď bolo odmietnuté jeho podanie, napriek tomu, že obsahovala, podľa jeho názoru, potrebné náležitosti.

K tvrdeniu navrhovateľa, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) dovolací súd uvádza, že o odňatie možnosti pred súdom konať ide v prípade takého procesne nesprávneho postupu súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných oprávnení priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Súdy poskytujú pri plnení svojich úloh účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach (§ 5 ods. 1 O.s.p.).

V zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak ide o podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania, odošle súd uznesenie do 60 dní od doručenia takéhoto podania. V zmysle § 43 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. Ak bolo podanie doplnené alebo opravené v celom rozsahu v súlade s uznesením podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže podľa § 210a rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

Zo spisu nevyplýva, že by postup súdu prvého stupňa, ako i odvolacieho súdu, nezodpovedal týmto ustanoveniam zákona a že by odňal navrhovateľovi možnosť realizovať jeho procesné oprávnenia priznané mu v konaní za účelom účinnej ochrany jeho práv. Súd prvého stupňa vyzval navrhovateľa uznesením zo dňa 20. novembra 2009 (č.l. 7 spisu) veľmi podrobne a kvalifikovane, pritom zrozumiteľne, na odstránenie väd jeho podania. Z odpovede navrhovateľa však nebolo možné vyvodiť záver o odstránení väd do tej miery, aby súd mohol o jeho podaní (návrhu) konať, a preto podanie, ktoré by mohlo byť návrhom na začatie konania, uznesením odmietol. Tento jeho záver potvrdil i odvolací súd, ktorý poukázal na tú

skutočnosť, že ani do uplynutia lehoty na podanie odvolania navrhovateľ nedostatky svojich podaní neodstránil.

Dovolací súd vzhľadom na zákonný postup oboch nižších súdov považoval za neopodstatnenú námietku dovolateľa, že v konaní mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Keďže prípustnosť dovolania navrhovateľa nevyplýva z § 237, ani z § 239 O.s.p., dovolací súd odmietol jeho dovolanie ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

V dovolacom konaní procesne úspešnému odporcovi právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal odporcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. apríla 2015

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

